

tydeligt udtaler dette. Ligeoverfor det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), som meente, at naar Finantsministeren forelagde en Lov med dette Ændringsforslag til Hans Majestæt Kongens Underskrift, havde han vedkjendt sig, at han ikke havde Berettigelse til at benytte Pengene, siger jeg, at dette ikke er Tilfældet. Havde han Berettigelsen i Forveien, beholder han den, men han havde den ikke. Da dette Forslag altsaa i sig selv, ogsaa efter flere af de ærede Medlemmers Mening, har den uafhængige Stikelse, at det ikke forhindrer Noget, og da det paa den anden Side, efter min og mange Andres Mening, har det Gode, at det bringer vor Sags Afgjørelse et hurtigt Skridt fremad, fordi det bringer den til at staae paa en simpel og ligefrem Fod, raader jeg til, at man holder sig til Forslaget; man vil da komme til at see, hvorledes Sagen vil blive betragtet og behandlet. Naar der er Tale om stuantstjelle Forlegenheder for det kommende Aar, skal jeg bemærke, at der ingen Forlegenheder kan være tilstede, eftersom man kan faae en Bevilling til de paagjældende Udgifter ved blot at søge den, hvor jeg troer, den maa søges. Spørgsmaalet er, om Rigsdagen skal vedblive at lade sig sin Ret betage til ved Finantsloven at have Indflydelse paa Landets samtlige Indtægter, som alene flyde i den kongerigste Kasse, og paa alle Udgifter, som alene gaae af denne, om Rigsdagen skal vedblive at see paa, at disse Penge blive bortgibne af andre Hænder, eller om den skal give et alvorligt Indlæg i denne Sag og vise, at den anseer sig berettiget dertil. Naar Ministeren siger: Jeg forstaaer Forslaget paa den eller den Maade, og jeg vil ikke tage imod det, saa er det hans personlige Udtalelse, men det er vor Ret at sætte det ind i Loven. Har han da ikke Ret til at tage Pengene, maa han enten vige tilside for Loven eller følge Loven, og derved kommer Sagen et Skridt fremad. Naar man siger, hvad jeg har hørt flere sige: Vi, som ønske at komme saa hurtigt som muligt til en Overeenskomst, finde Forlegenheder derved, saa tilstaaer jeg, at jeg for min Part ikke forstaaer det. De, der have Lustet om at føre Sagen til en hurtig Overeenskomst, maae slutte sig til Forslaget, thi jeg er overbevist om, at

dette er det Skridt, som hurtigt vil føre til en Afgjørelse. Det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) har sagt — saavidt jeg forstod ham —, at han misbilligede, at de to berettigede Forsatninger skulde vedblive at eksistere her i Landet, men naar ærede Medlemmer alvorligt misbillige dette, maa de handle derefter, thi de ville ellers for seent komme til at erfare, at de have taget feil og givet for lang Henstand. Man har tidt gjort sig Forestillinger af den Art og troet, at de skulde føre til det Maal, man ønskede, men dette Haab er glippet i en saa betydelig Grad, at man deraf skulde have ladet sig advare for Fremtiden.

Sall: Jeg skal tillade mig nogle korte Bemærkninger, som jeg strax vil sige nærmest ere foranledigede ved Ytringer af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det forekommer mig, at det ærede Medlems Optræden i en Sag sjældent har været saa betegnende som netop idag i denne. Det ærede Medlem staaer paa det Standpunkt, at han betragter Rigsraadet som ulovligt; han er jo fuldstændig personlig berettiget til at have denne Mening, siden han har viist den i Gjærningen ved at udtræde af Rigsraadet, og han har i alt Fald, med Rette eller Urette, ofte saa tydeligt og høit, at der her ikke kan være Noget imod at gjentage det, sagt, at dette er hans Standpunkt. Jeg anseer det nu i høieste Grad betegnende, at det netop er ham, der staaer som Fører for hele det store Spørgsmaal, der er kommet ind i Salen, ham, der bestemt og erkjendt staaer paa det Standpunkt, at han anseer Rigsraadet for ulovligt. Det er muligt, at der i denne Sal er flere Medlemmer, som deler denne Anskuelse, men der maa dog ganske sikkert være en stor Deel Medlemmer her; jeg troer endogsaa en overveiende Deel, som ikke dele denne Mening, som er overbevist om deres Anstufers Rigtighed, ligesaa bestemt som han ere overbevist om det Modsatte, og som have lagt for Dagen, at de bestemt anerkjende Rigsraadet som lovligt bestaaende. Nu er det vel tænkeligt — og der synes at være faldet Ytringer i den Retning, som kunde henvisse der-